

Ἄσκητῆς μέσα στὸν κόσμον

Ἅγιον Ὄρος

Ἔκδοση: Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος», Μεταμόρφωση Χαλκιδικῆς.
Τόμος Α', 2008, σελίδες 380 (14 x 21 ἐκ.).
Τόμος Β', 2012, σελίδες 384 (14 x 21 ἐκ.).

Ἡ Παράδοση γενικὰ ἀποτελεῖ τὴν μνήμη τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τὶς καθαρώτερες μορφές της εἶναι ἡ ὀρθόδοξη ἀσκητικὴ.

Αὐτὴ εἶναι τὸ γόνιμο καὶ καρποφόρο ἔδαφος ποῦ βλάστησε ἄνθη πάντερπνα καὶ εὐωδέστατα κρίνα, τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἀσκητῆς, ποῦ ἂν καὶ ἀγωνίστηκαν μέσα στοὺς πειρασμοὺς τῆς κοινωνίας ἔφθασαν ὁμως σὲ μέτρα πνευματικά, πολλοὶ δὲ καὶ ἀγίασαν.

Καὶ αὐτὸ τὸ ἄρωμα τῆς λαϊκῆς ἀσκητικῆς καὶ εὐλαβείας φθάνει μέχρι τὶς μέρες μας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν πολλοὶ τέτοιοι ἀσκητῆς ποῦ καὶ σήμερα, παρ' ὅλες τὶς δυσκολίες, κατορθώνουν νὰ ζοῦν ἀνώτερη πνευματικὴ ζωὴ, παρόμοια μὲ τὴν μοναχικὴ.

* * *

Ἀπὸ ἀγάπη καὶ εὐλάβεια πρὸς αὐτὲς τὶς χαριτωμένες ψυχὲς καὶ ἀπὸ νοσταλγία πρὸς αὐτὸ τὸ πατερικὸ πνεῦμα ποῦ ἦταν διάχυτο παλαιότερα, παρουσιάζεται ἡ παροῦσα συλλογὴ...

Στὸ πρῶτο μέρος περιλαμβάνει **Βιογραφίες** ἐναρέτων καὶ ἀσκητικῶς βιωσάντων λαϊκῶν, μιᾶς Μοναχῆς ἐξ ἐγγάμων,

καὶ ἐγγάμων ἱερέων, διότι καὶ αὐτοὶ ἐζήσαν μέσα στὸν κόσμον καὶ ἀντιμετώπισαν τοὺς ἴδιους πειρασμούς.

Ἡ ἔκταση τῶν κεφαλαίων διαφέρει κυρίως λόγῳ ἐλλείψεως ἄλλων στοιχείων καὶ δὲν εἶναι ἀνάλογη μὲ τὴν ἀρετὴ τῶν βιογραφουμένων.

Παρατίθενται μὲ χρονολογικὴ σειρὰ μὲ βᾶση τὴν ἡμερομηνία τῆς κοιμήσεώς τους.

Στὸ δεύτερο μέρος καταγράφονται μεμονωμένα **θαυμαστὰ καὶ διδακτικὰ περιστατικά**, ἀναφερόμενα σὲ ἀγῶνες, ἀρετὲς καὶ καταστάσεις ὑψηλὲς κάποιων ἀσκητῶν ἐναρέτων ποὺ ἐζήσαν μέσα στὸν κόσμον.

Ἀκόμη ἀναφέρονται καὶ σὲ **θεϊκὲς ἐπεμβάσεις**, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς ὠδήγησε σὲ μετάνοια καλοπροαίρετες ψυχὲς ἢ ἄλλες ἔσωσε ἀπὸ κινδύνου.

* * *

Ὅλοι οἱ ἀναφερόμενοι, ἐκτὸς ἐλαχίστων τοῦ δευτέρου μέρους, ἀνήκουν πλεόν στὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία. **Ἀναφέρονται** ἐπώνυμα καὶ δύναται νὰ ἐλεγχθῆ ἡ ἀκρίβεια τῶν γραφομένων. **Μερικοὺς** εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ τοὺς γνωρίσουμε καὶ νὰ ὠφεληθοῦμε. **Τοὺς** ἄλλους γνώρισαν ἀξιόπιστοι μάρτυρες καὶ τοὺς βιογράφησαν.

Θαυμάσαμε τὸν ἀγῶνα τους καὶ παραδειγματιστήκαμε ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ τους πολιτεία.

Οἱ βιογραφούμενοι ἐζήσαν σὲ διαφορετικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ σὲ διαφορετικὲς ἐποχὲς ἀπὸ τὴν Τουρκοκρατία μέχρι σήμερον, ἦταν διαφορετικῆς ἡλικίας, φύλου καὶ καταστάσεως (κληρικοὶ ἢ λαϊκοί, οἰκογενειάρχες ἢ κοσμοκαλόγηροι) καὶ εἶχε ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς τὸν χαρακτηριστὴρα του καὶ τὸν προσωπικὸ του ἀγῶνα.

Ἀλλὰ εἶχαν ὅμως μεταξύ τους καὶ κάποια κοινὰ χαρακτηριστικά: Πίστη δυνατὴ καὶ μεγάλη Ἀγάπη στὸν Χριστό.

Αὐτὰ τοὺς παρακινουῦσαν στὴν τήρηση τῶν θείων ἐντολῶν καὶ σὲ μεγάλους ἀσκητικούς ἀγῶνες (νηστεῖες ἐξαντλητικὲς, ἀγρυπνίες κάθε νύχτα, μετάνοιες καὶ προσευχὲς).

Εἶχαν ἐπίσης εὐλάβεια καὶ δὲν ἔλειπαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Ἦταν πολὺ ἐλεήμονες ἂν καὶ ἀμύφωτοι.

Ἦταν ἀνθεκτικοὶ στοὺς πειρασμοὺς καὶ ὑπομονετικοὶ στὶς δοκιμασίες, συγχωρητικοὶ στὶς ἀδικίες καὶ δοξολογητικοὶ στὶς θλίψεις.

Όμως είχαν απλότητα, ταπεινωση, αλλά για τὸν ἑαυτό τους καμμιὰ ἰδέα· πίστευαν ὅτι εἶναι οἱ τελευταῖοι, ὅτι δὲν ξέρουν τίποτε καὶ ὅτι δὲν κάνουν τίποτε.

Συνήθως ἦταν ἀγράμματοι ἢ ὀλιγογράμματοι. **Εἶχαν** λίγες γνώσεις ἀλλὰ πολλὰ βιώματα.

Έζησαν βέβαια καὶ στὴν κυριολεξία ἀσκητικά, γι' αὐτὸ μπορούμε νὰ τοὺς ὀνομάσουμε ἀσκητές, ἀλλὰ καὶ διότι ἦταν πραγματικοὶ ἀσκητές καὶ μὲ τὴν γενικώτερη ἔννοια.

Ασκητές τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἀγάπης, τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ τρόπον τινὰ ἀσκοῦσαν ὅλες τὶς ἀρετές: εἶχαν σὲ κάποιον μέτρο τὴν δικαιοσύνη τῶν δικαίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸ μαρτυρικὸ φρόνημα τῶν ἁγίων μαρτύρων, βιώνοντας τὸ ἀναίμακτο μαρτύριο τῆς συνειδήσεως, τὴν ἀπέραντη ὑπομονὴ στὶς δοκιμασίες καὶ τὴν σιωπηρὴ καὶ βιωματικὴ ὁμολογία πίστεως, ἰδιαίτερα στὴν σύγχρονη ἐποχὴ τῆς ἀποστασίας, μαζί μὲ τὴν ἀσκητικότητα τῶν ὁσίων Πατέρων τῆς ἐρήμου.

Τὰ ἔργα τους, περισσότερο ἀπὸ τὰ λόγια τους, κηρύττουν στοὺς ἄλλους τὸν Θεὸ καὶ τὴν Βασιλεία Του καὶ παρακινοῦν σὲ μετάνοια καὶ ἀγῶνες.

Αν καὶ ἔζησαν σὲ δύσκολες ἐποχὲς καὶ ἀντιμετώπισαν πολέμους, προσφυγιά, κατοχὴ, πείνα καὶ διωγμούς, κατώρθωσαν ὄχι μόνο νὰ τὰ ξεπεράσουν ὅλα καὶ νὰ «ζήσουν ἐκ πίστεως», ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶχαν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ τους, ἦταν ἄγνωστα γι' αὐτοὺς αὐτὰ πού χαρακτηρίζουν σήμερα τὴν κοινωνία μας: **τὰ ἄγχη, οἱ ψυχασθένειες, τὰ ναρκωτικά, τὰ διαζύγια, οἱ ἐκτροώσεις, τὰ πάχη καὶ οἱ διαιτολογίες, ἡ ἔλλειψη νοήματος καὶ σκοποῦ στὴν ζωὴ, οἱ ἀπογοητεύσεις καὶ αὐτοκτονίες.**

Οἱ βιογραφούμενοι δὲν εἶναι λείψανα εὐσεβοῦς παρελθούσης ἐποχῆς, ἀλλὰ ἐμψυχες, καθαρὲς καὶ χαριτωμένες εἰκόνες τοῦ Ἀρχετύπου, πού μεταφέρουν σ' ἐμᾶς τὴν Χάρη καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, καὶ γι' αὐτὸ εἶναι ἄξιοι πρὸς μίμηση.

Σήμερα ἰδιαίτερα ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τέτοια φωτεινὰ παραδείγματα.

Τώρα πού διαμορφώνεται ἓνας ἄλλος τύπος ἀνθρώπου, φίλαυτου καὶ ἐγωκεντρικοῦ, ἢ προβολῆ καὶ ἡ μίμηση αὐτῶν τῶν χαριτωμένων ψυχῶν θὰ βοηθήσει νὰ τονωθῇ ἡ λαϊκὴ ἀσκητικὴ Παράδοσή μας, ὥστε βιώνοντάς τὴν νὰ ἐπανέλ-

θωμε στὸ ἀρχέγονο καὶ πρωτόκτιστο κάλλος, καὶ νὰ ἀναζωγραφήσουμε τὴν ἀληθινὴ εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ δυστυχῶς βρίσκεται συγκεχωσμένη στὰ πάθη καὶ τὶς δικαιολογίες ἡμῶν τῶν σημερινῶν σαρκικῶν ἀνθρώπων.

Γένοιτο!

